

מסורת הש"ס

(א) [ע"י כפרס"י מזה ת.
ד"ה דמון, (ב) ע"י לקמן
ק"ב, (ג) [נ"ל כהנא],
(ד) [ע"י תוס' ב"מ פד.
ד"ה יחיד אשכנז ענינה],
(ה) [ע"י ש"ך י"ד סוף
סי' קנ"ח, (ו) כנ"ל: דמיס
במים, (ז) יחזקאל כו].

תורה אור השלם

1. שפך בזה על נזירים
והתעם בתורה לא דרך
תהלים קו מ

2. גם כי אלה בגיא
צלמות לא אירא רע כי
אתה עמדי שבטך
ומשענתך המה תחמני
תהלים כג ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' חלל חסדקיהו
בעמרא או תק: (ב) שם
דהורא נכרל דרשי:
(ג) רש"י ד"ה ולא אמרן
דמימ מוזגין מלטרפין
כ"ל ומיבת אין נמחק:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה נפתח ב'ו' ואף
על גב דאסור להתרמאות
בר"ת שנועות טו ע"כ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א רש"י ד"ה חיק, בל
 מקום שמזכיר רש"י התורה
 הוא רבו של רש"י בן מנחם
 בלשון רש"י בדי"ה חיק קבל
 וז"ל ובלשון הרשעים שם
 בדי"ה מתקטלין וז"ל ומשם
 נלמוד מני דרבי דרבי של
 רש"י היה רבינו גרשום;

חוק ממים. מזוגים כגון

חוק מים. מווגים כגון קרירי בחממי וחממי בקרירי דמיא לא מוויגה. היא ואם היה שומה בתחלה יין אין אלו מנערפות לו; ולא אמרן. (ג) מים מווגין אין מאטרפין ליין מוג: ארבעה דברים. כולן משום רוח רעה: אלא דלא הו' ד' אסוס. דלא שניק רוחא (לשידא) דין דקל לכוילא משום הי' ממוקא ליה: אלא דליכא דירכא אחירינא. שמהי שידא יכילה להק' נה דעכשי' א' נח בגנולה והפסיד דרסה ואכשי מוקא ליה: ולא אמרן. דרסה רעה שורה על המים אלא בעיר המוקס לר הן שאלין ושורה עליהן. ליתא אחירינא דשרי עלייהו אלא שמהי דלא שמיחי מיה דמסרה נפשה לאוזקא: דלא אפסקינה בעשרה. שלא פיר עלייהו עפר: גמור ממלני. מתכוון

המנועלין: ולו כרעיה. ויבשו רגליו:
אין ממנעין. לא יעבדו בין שני
אנשים: ואין ממנעין. לא יעבדו
איש אחד בין ב' כלבים בין שתי נשים
בין שני דקלים: נפתח בלא ומנעין
בכל. לא מיליטאס ממנערים (אמר כג)
כי לא נחש יעקב וגו' עד מה פעל
כל: נפתח בלא ומנעין בלא. לא איש
אל עד לא יקיימה (שס): הורגם אחד
מאן. מחמתן כמה שטוריהן:
בכל אולם אוסיף עלנביא. חותן
שדים שאתם מתעסקות בהן: מסקעלי
בחיין קבל. כבר הן הורגים בחינים: חין
קבל. אר"ק בלישטראל. כמו ומתי קבלו
ימן (בתרבותיו) (בחנומתיך) (ויחזאל
אמר) מפי המורה אל הגמ' ומקרא אשר
שטע מפ' רבי: דקל יידי. אשן
דקל אחר סמוך לו אבל כשים דקל אחר
ממחלוקת השידל לדקל האחר ואינן
מיוקתו: בבלר. שהמקום לר ואין לה דרך
לגטוט יימן ושמאל ושורה עליו ומיוקתו:
האי

דעם 11טן

חוק. מקריב בחמימי וחמימי בקריב
דהא לא מוציא היא דמין במיין מינה
מה לי קריב ומה לי חמימי מימי מין
א' הוא ושם א' הוא ושם שמה בשתל'
יב הוא איין אלו מנטרסות י' אמר
ר' פסא לא אמר כו' אדר' יושנן
קאי דלמר אפילו מים ובה רב פסא
לפרש לא אמר דננטרפין אלא קריב
בחמימי וחמימי בקריב דההיא חשיב
כחמימי יושנן מוזהר אכל חמימי לא חמימי
וקריב לא חמימי קריב דלכילי עלמא לא
מיקרי מוזהר ולא מנטרפי' ארבעה
דברים כו'. משום דאז רעה ולקמן
מפרש להם חלד חלד: אלא דלא הוי
אכרטיא אמת אלא ריחא אמת

[illegible]

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

ק"א.

נפתח בא. פי' רשעים אל מוילאם ממזרים ונפתח בלא לא איש אל יחזו ואע"פ *דאקור להתרסאות דדברי מורה להגן שרי והא דלמרי' בפ' במה אשה (שבת דף קי.) לאישתא למירחא לישקול סקניא וכו' ולימא ויאמר משה אקורה נא וארחא וגו' משום סכנה

אמר אפילו מים אמר
לחמיו לנו חמיו
לחמיו לנו חמיו
ר' ריש לקיש ארבעה

אם תחלת נדה היא הורגת, יש מפרש אס עושה להן משוף; ואזיל

שפכתו אשתו כפניו הנפנה בין דקל לכותל לא אמן
מות אבל אית ליה ארבע אמות לית לן בה וכי לית ליה
אלא דליכא דירכא אחרינא אבל איכא דירכא אחרינא
שני דקלים לא אמן אל דלא פסקניהו רשות הרבים
יבים לית לן בה השותה מים שאולין לא אמן אל
ל לית לן בה ואפילו שיליניהו קמן נמי לא אמן אל
בעיר דשכיחי לית לן בה ואפילו בשדה נמי לא אמן
ירכא לית לן בה והעובר על מים שפוכין לא אמן אל
אלא תף בהו רוקא אבל אפסקניהו (א) ואף בהו רוקא
לול דלא עבר עלייהו שימשא ומרע עבר עלייהו שיתין
ו שימשא ועבר עלייהו שיתין ניגרי לית לן בה ולא
מרא ולא סיים מסני אבל רכיב חמרא וסיים מסני לית
לא למיחש לכשפים אבל היכא דאיכא למיחש לכשפים
שני (ב) (וההוא) (ג) גברא דרכיב חמרא וסיים מסני וגמוד
יד שלשה אין ממצעין ולא מתמצעין ואלו הן הכלב
החזיר ו"א אף הנחש ואי ממצעין מאי תקתיה אמר
יק באל א"נ נפתח בלא ונפסיק בלא הני בי תרי דמצעא
ת נתתה היא הורגת א' מקן אם סוף נתתה היא מריבה
ה נפתח באל ונפסיק באל הני תרי נשי דיתבן כפרשת
דשבילא וחדא באידך גיסא ומכוון אפייהו להדרי
וי תקתיה אי איכא דירכא אחרינא ליויל בה ואי ליכא
אינש אחרינא בהדיה ננקטו לדידהו בהדי הדדי
אחרינא נימא הכי אגרת אולת אסיא בלוסיא מתקטלא
פגע באיתתא בעידנא דסלקא מטבילת מצוה אי איהו
ה לדידה רוח זוגים אי איהי קדמה ומשמשה אחרא
ואי תקתיה (ד) לימא הכי ישופך בז על נדיבים ויתעם
חק מאי דכתיב יגם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
בצל דקל יחידו ובצל לבנה ובצל דקל יחידו לא אמן
חבריה עילויה אבל נפל טולא דחבריה עילויה לית לן
שן בצל דקל יחידו בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו
א נפל טולא דחבריה עילויה אפילו בשדה נמי אלא
אף על גב דנפיל טולא דחבריה עילויה שמע מינה
אמן אלא כמעורבה אבל בלדינחתא לית לן בה
האי

מוקף ליה: אלא דליכא דירכא אחרינא. שמהא יכולה שידא להלן נז' סיננה. דשמיח רביס ליה ליה רשות להזיק שאין לו לגזול את הרביס: מה לשמות: דלא אפסקינהו בעשרה. ואלא פסח עליהן עפר: גמור יעברו ויאמרו: אשמים: ואלא ממלתיין. ואלא יעברו איש אחד שי שני יצארו וכו' כי לא נחש בשוק וגו' עד מה פעל אלו (ומהדר גנ): ונפסח בלוי: ד מהן. שמוקמן במה שעברה ביניהן: אגרת אולא אוסיא בלוסיא. ורביסין הן בחליס כמו ומחי קבלי' כך שמע רבינו מרבו ורבו מפי י. אהן דקל אחר סמוך לו: כללש שם לבנה. ואימי ההולך בלילה שני שהלכנו וזרחת ממיריאלו לך במקום האור והאלימין שמהם: הלל: ואימיה מויקתו: בחלל. שהמקום שר שאין לה דרך לנעוט ימין ושמאל וכו' בסוף החודש שהלכנו וזרחת במזרח ואם שוכב אלל כותל ללד וזרחת במערב ויפשה אלל במזרח כגון ששוכב אלל כותל מזד המזרח: דמפי

לְעֹזֵי רַעֲיָי

אריק בלישטרא
[בלישטרא]. קשה
אופקית.

רבינו חננאל

[illegible]